

der noget andet, der er helt galt; man vil ikke forstå det.

For evalueringer er helt afgørende, og det er evalueringer, man selv kan foretage på skolerne, og det er vigtigt, at man gør det, men det er så også evalueringer, som samfundet skal bidrage med. Og der er det så lidt underligt, at vi i øjeblikket er i en situation, hvor der skæres ned i det, som Undervisningsministeriet bidrager med i forhold til uddannelsessystemet, det, man kan bidrage til evalueringen med i form af fagkonsulenter m.v.

Det, som jeg synes er det helt centrale, er, hvordan vi sikrer forskellige typer af evalueringer, for den dér tanke, at hvis nu vi offentliggør nogle bestemte ting, så vil konkurrencen skabe bedre kvalitet, tror vi ikke på. Det kan godt være, det en gang imellem kan virke i den retning, men det helt afgørende er, at man gør alt muligt for at styrke indholdet og udviklingen i uddannelsessystemet, og det kræver så også, at man netop laver evaluering hele tiden, og det er vi helt, helt med på.

I den forbindelse er det også vigtigt at understrege, at eksamen med et talresultat er noget af det ringeste, men i nogle situationer det eneste, man har. Det er noget af det ringeste til at sige noget om, hvad det er, man kan. Det kan det måske nok sige noget om, men det siger i hvert fald ikke noget om, hvad man skal gøre for at komme videre.

Derfor er den bedste evaluering selvfølgelig, at man også har nogle ord med i forhold til den enkelte elev. Vi vil godt understrege, at vi er meget tilhængere af, at man laver evalueringer og vurderinger hele tiden, men ikke det dér med at lave det i form af firkantede tal, som er lette at lave, men som i virkeligheden ikke siger alverden og somme tider vildleder.

Så med hensyn til lovforslaget. Der står i formålsbestemmelsen, at det skal være oplysninger, der skal være tilgængelige, og så står der:

»... så borgerne enkelt og hurtigt kan vurdere kvaliteten af undervisningen på de enkelte skoler og institutioner.«

Der er det så spørgsmålet, om de ting, der anføres, er det, der bidrager til det. Der er i øvrigt også en række andre ting, vi skulle offentliggøre, som nok ikke siger så meget om kvaliteten, men som siger noget i forhold til det, som de mennesker, der skal benytte sig af uddannelsesinstitutionerne, alligevel gerne vil vide. Derfor er der en række af de ting, der står her, som vi synes er glimrende. Det er en række af de ting,

som vi ved, at en masse uddannelsesinstitutioner allerede lægger ud og synes er relevante.

Der er to ting, hvor vi har forbehold på linje med det, som også den socialdemokratiske ordfører var inde på. Den ene er spørgsmålet om karakterer, og det er simpelt hen, fordi man fokuserer særligt på det.

Den andet er de interne evalueringer, fordi vi egentlig frygter, at de eksterne evalueringer efterhånden forsvinder, i hvert fald nogle af dem. Evalueringsinstituttet kan lave nogle, men vi kan frygte, at der i hvert fald ikke rigtig bliver lavet nogen af fagkonsulenter. Så er der interne evalueringer tilbage, og hvis der så laves en intern evaluering med henblik på at gøre noget bedre, og det måske er den første, og man så gør det bedre, er resultatet jo et helt andet efter 2 år. Så er det vel nok lidt urimeligt, at man offentliggør den første, for den siger ikke så meget, fordi en evaluering er altid på vej til noget andet.

Men altså at skolerne selv skal være meget åbne over for at offentliggøre en række ting, er selvfølgelig helt oplagt.

Kl. 11.00

Så kommer jeg til, at de frie skoler også er omfattet af det her, og en uhyggelig tendens, som vi oplever i øjeblikket, er den der statsliggørelse af de frie skoler. De frie skoler bruger i øjeblikket offentliggørelse af ikke bare deres værdigrundlag, men også en række andre ting. De frie skoler er netop i et konkurrencemarked, og derfor er de meget åbne over for at skulle fortælle ting og sager, men de synes ikke, at karakterer er vigtige. Efterskolerne er i høj grad og de frie skoler måske nok i lidt mindre grad i den der konkurrenceverden, men de er der.

Der er det altså mærkeligt, at når de i dag præsenterer deres ting, er der aldrig nogen, der spørger efter – jo, på en efterskole måske: Hvad er jeres karaktergennemsnit? Der er ingen, der spørger efter det, men nu skal de fortælle det. Så tænker forældre og elever vel i fremtiden: Jamen det er nok vigtigt, det må skolen jo vide er vigtigt.

Derfor kunne det være interessant at få at vide, om man på en hjemmeside må skrive: Det er noget, vi offentliggør, fordi ministeriet og Folketinget har sagt, man skal offentliggøre det; det er ikke, fordi vi selv mener, det er vigtigt. Må man tage det forbehold i forhold til noget af det, man offentliggør, for når man præsenterer sig selv, vil man jo gerne fortælle det, man synes er vigtigt, og ikke det, som andre måske siger *skal* offentliggøres.